

งานวิจัยในชั้นเรียน
เรื่อง
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โดยใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ

นางสาวสุนัญฉิกา พลวิชัย

ปีการศึกษา 2563
โรงเรียนวัดเสารงนอก อำเภอบางเสารง จังหวัดสมุทรปราการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โดยใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ
ผู้ศึกษา	นางสาวสุนันฎริกา พลวิชัย
หน่วยงาน	โรงเรียนวัดเสารงนอก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โดยใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 18 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ (2) แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ จำนวน 5 ชุด (3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 18 คน

ผลการวิจัย พบว่า (1) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โดยใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ โดยใช้แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 67.33 (2) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โดยใช้กิจกรรมประกอบจังหวะหลังการใช้แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ สูงกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 60) เมื่อพิจารณารายชุด พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์และสูงกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 60) และมีความพึงพอใจระดับดีเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 83.22 ต่อการใช้แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ

กิตติกรรมประกาศ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โดยใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ นี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเสาธงนอกศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ที่ให้คำปรึกษา สนับสนุน ส่งเสริม และข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้า เพื่อให้รายงานการวิจัยนี้สำเร็จด้วยดี ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณคณะครู นักเรียน โรงเรียนวัดเสาธงนอก และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลจนทำให้งานวิจัยดำเนินไปได้ด้วยดี

ประโยชน์และคุณค่าของรายงานเล่มนี้ ผู้ศึกษาขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยให้ ผู้รายงานได้มีโอกาสศึกษาและทำงานจนสำเร็จ

สุนัญฐิกา พลวิชัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ขอบเขตของการศึกษา	3
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	7
แผนการจัดการเรียนรู้	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	15
เครื่องมือการวิจัย	15
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย	15
การเก็บรวบรวมข้อมูล	16
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	17
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	18
ขั้นตอนนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	18
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	18
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	22
สรุปผลการศึกษา	22
อภิปรายผล	22
ข้อเสนอแนะ	23

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ด้านการศึกษารองประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความจำเป็นและเล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามกระแสของสังคม โดยหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2544 ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยและพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ติดต่อสื่อสารได้ โดยสามารถรับและส่งสาร และมีความรู้ความเข้าใจสารสนเทศต่างๆได้เป็นอย่างดี โดยเน้นความรู้ความสามารถของผู้เรียนด้านวัฒนธรรมและทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนไปพร้อมๆกัน (กรมวิชาการ.2545:1-2)

ในการเรียนภาษาใดก็ตาม ทุกภาษามีองค์ประกอบที่สำคัญเหมือนกัน คือ เสียง คำศัพท์ และ ไวยากรณ์ การเรียนภาษาที่จะช่วยให้เข้าใจภาษาได้ดียิ่งขึ้น คือ ความเข้าใจโครงสร้างของภาษา และการรู้ความหมายของคำศัพท์ (ดวงเดือน จังพาณิชย์. 2542: 3 ; สอดคล้องกับ Long and Richards. 1987: 305) ซึ่งกล่าวได้ว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของภาษา การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มากและสามารถนำมาใช้ได้ถูกต้องคล่องแคล่วย่อมช่วยให้การเรียนภาษาได้ผลดี (ดวงเดือน แสงชัย. 2539: 118) ดังคำกล่าวที่ว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษได้ดีนั้น จำเป็นต้องมีความแม่นยำและมีความคงทนในการจำคำศัพท์ (สำเนา ศรีประมงค์. 2547: 2) การจำคำศัพท์ได้มากเท่าใดก็ย่อมได้เปรียบมากเท่านั้น และเมื่อยิ่งรู้หน้าที่การใช้คำศัพท์นั้นๆ ก็ถือว่าได้เปรียบมากอีกทั้งยังเกิดทักษะในการใช้ภาษาและจำได้ตลอดไป (นเรศ สุรสิทธิ์. 2544: 221) จะเห็นได้ว่าคำศัพท์เปรียบเสมือนองค์ประกอบพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตามสภาพปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนที่ปรากฏคือ นักเรียนจำคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่จะใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ต่างๆ ไม่สามารถนึกคำศัพท์นั้นๆได้ มีความยากลำบากในการหาคำศัพท์ที่ถูกต้องเพื่อบรรยายสิ่งที่ต้องการจะพูด (กรมวิชาการ. 2540:2) หรือเมื่อจัดกิจกรรมทางด้านภาษานักเรียนไม่สามารถทำงานหรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายได้ และไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาเนื่องจากนักเรียนมีความรู้ในเรื่องของคำศัพท์น้อย (ศิริวรรณ โสภิตภักดีพงษ์. 2544: 3)

ซึ่งพบว่าถ้าเด็กไม่มีความแม่นยำหรือไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์แล้ว เด็กจะไม่สามารถเรียนภาษาได้ดี ทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ส่งผลให้มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ต่ำ (พันธนิษฐ์ วิหคโต. 2546: 27) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา และขาดทักษะการสอนเนื่องจากมีประสบการณ์น้อย ไม่มีความถนัด และไม่มีโอกาสพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีไม่ถึงร้อยละ 14 ที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรง และปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนในระดับประถมศึกษาคือนักเรียนขาดความพร้อม ไม่สนใจเรียน มีระดับสติปัญญาไม่เท่าเทียมกัน บางคนไม่มีพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ปรับตัวตามกิจกรรมการเรียนไม่ทัน การจำคำศัพท์และเสียงพยัญชนะแต่ละตัวไม่ได้สภาพปัญหาดังกล่าวครูภาษาอังกฤษจึงควรให้ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้าและแสวงหาแนวทางและวิธีการที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสอนคำศัพท์พบว่าวิธีการสอนที่ส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพวิธีหนึ่งใน

ระดับประถมศึกษา คือ การนำเพลงมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากธรรมชาติของเด็กในวัยนี้ ชื่นชอบในการร้องเพลง เพราะการร้องเพลงทำให้ได้เปลี่ยนอริยาบท ทำให้บทเรียนมีชีวิตชีวามากขึ้น บทเพลงจึงเป็นกิจกรรมที่ใช้ส่งเสริมทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี (บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. 2549: 127) ซึ่งการเรียนที่มีชีวิตชีวาและการที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมมากเท่าใด ก็จะทำให้ความสามารถในการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์เพิ่มมากขึ้นเท่านั้น (วัตชิน-โจนส์ 2001:1 เกรนัฟ (Grenough. 2000: online) ได้กล่าวไว้ว่า ดนตรีสามารถเข้าถึงจิตใต้สำนึกของเราได้อย่างรวดเร็วและลึกลับ และเพลงเป็นสื่อที่มีพลังในการนำเสนอความรู้ใหม่ๆ และเสริมความเข้มแข็งให้กับโครงสร้างที่ได้เรียนไปแล้ว และยังคงกล่าวอีกว่าเพลงสามารถเข้าสู่การรับรู้ของสมอง โดยวิธีที่แตกต่างและคงอยู่ในสมองของเราได้ยาวนานกว่า เพลงสามารถกระตุ้นการรับรู้ของสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาและยังเป็นสื่อเอกสารจริงที่มีเสน่ห์ สอดคล้องกับเมอร์ฟี (Murphey. 1994:6) ซึ่งกล่าวว่า เป็นเรื่องปกติที่เราจะลืมเรื่องเกือบทุกเรื่องในภาษาอื่น ยกเว้นเพลงซึ่งจะฝังอยู่ในใจจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของเราและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในข้อเรียนภาษา ซึ่งนับเป็นตัวช่วยระดับแนวหน้าที่เติมเต็มความต้องการไม่เฉพาะแต่เยาวชน แต่กับเราทุกคนตลอดชีวิต

นักวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศหลายท่านทดลองใช้เพลงประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เช่น จิราภรณ์ เลี่ยมโรสง (2546: 90) ได้วิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมประกอบจังหวะโดยใช้เพลง โคลง และบทพูดเข้าจังหวะเป็นสื่อเสริมมีความพึงพอใจในการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อรุมา ราชภูรังสี (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบเพลงประกอบกับวิธีการสอนแบบการโต้ตอบทางสรีระ (Total Physical Response) หรือ TPR พบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนแบบใช้เพลงประกอบมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ TPR อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โซเมอร์ส (Somers. 2000: Abstract) ศึกษาพบว่า จังหวะ ดนตรี เพลง และบทพูดเข้าจังหวะเป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเกาหลีที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ครูซครูซ (Cruz-Cruz. 2005: Abstract) ได้ศึกษาผลการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการใช้ดนตรีและเพลงในการสอนไวยากรณ์และคำศัพท์ พบว่า ดนตรีและเพลงสามารถช่วยพัฒนาการเรียนรู้ไวยากรณ์และคำศัพท์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและประสบการณ์ในการสอนของผู้วิจัย พบว่านักเรียนไม่ค่อยมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ จดจำคำศัพท์ไม่ได้ และมีผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษต่ำ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำกิจกรรมประกอบจังหวะอันได้แก่ เพลงและบทพูดเข้าจังหวะมาเป็นกิจกรรมหลักในการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ เพราะการนำกิจกรรมประกอบจังหวะมาใช้ประกอบการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับบทเรียนสำหรับเด็กในวัยประถมศึกษา นั้น มีจุดมุ่งหมายที่จะให้เด็กเรียนด้วยความสนุกเพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่ายวิชาที่เรียน เป็นการได้รับความรู้จากบทเรียน คละเคล้าไปกับการเล่นโดยไม่รู้ตัว และช่วยส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ความจำของเด็กได้ดีขึ้น อีกทั้งเพลงยังช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ลดความตึงเครียดในบทเรียนส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นด้วย ผู้วิจัยเล็งเห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมประกอบจังหวะที่มีต่อความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดเสาชางนอก ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2563 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำนวนนักเรียน 38 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดเสาชางนอก ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2563 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำนวน 18 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ระยะเวลาในการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้

เนื้อหาคำศัพท์ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ คำศัพท์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และได้คัดเลือกจากหนังสือ “ศัพท์คำพ้อง อังกฤษ – ไทย 30,000 คำ เล่ม 1 รวบรวมโดย อ. พุกษะศรี” จำนวน 100 คำ โดยใช้การฝึกครั้งละ 10 คำ ครั้งละ 30 นาที สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมเป็นเวลา 16 สัปดาห์

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2
 - 2.2 ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมประกอบจังหวะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนโดยการใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการนำเพลงภาษาอังกฤษและบทพูดเข้าจังหวะภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมหลักในบทเรียน

2. ความรู้พื้นฐานคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ของผู้เรียนด้านคำศัพท์ทางการสะกดคำ การออกเสียง การบอกความหมายของคำศัพท์ และการนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยคได้อย่างถูกต้อง โดยการทำการทดสอบก่อนการทดสอบสอนและหลังการทดสอบสอนเสร็จสิ้นทันที ซึ่งวัดจากแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ หมายถึง ความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. แบบทดสอบวัดทักษะการท่องจำ หมายถึง ชุดของคำถาม งานหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่ใช้เป็นสิ่งเร้า กระตุ้นยั่วเย้า หรือชักนำให้ผู้ถูกทดสอบแสดงพฤติกรรมหรือปฏิกิริยาตอบสนองตามแนวทางที่ต้องการ แบบทดสอบเป็นเครื่องมือวัดสมรรถภาพทางสมองได้ดีที่สุด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ และได้นำเสนอผลการศึกษาดังหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

- 1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 1.2 คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - ความหมายของคำศัพท์
 - ความสำคัญของคำศัพท์
 - ประเภทของคำศัพท์
 - องค์ประกอบของคำศัพท์
- 1.3 การเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - หลักการเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาสอน
 - วิธีการสอนคำศัพท์
 - การทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้กิจกรรมประกอบจังหวะประกอบการสอนภาษาอังกฤษ

- 2.1 กิจกรรมประกอบจังหวะ
 - ความหมายของเพลงและบทพูดเข้าจังหวะ
 - ประโยชน์ของการใช้เพลงประกอบการเรียนการสอน
- 2.2 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ
 - หลักการเลือกเพลงที่นำมาใช้สอน
 - แนวการสอนโดยการใช้เพลงและบทพูดเข้าจังหวะประกอบการเรียนการสอน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

- 3.1 ความหมายของความพึงพอใจ
- 3.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 3.3 วิธีสร้างความพึงพอใจในการเรียน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กิจกรรมประกอบจังหวะประกอบการสอนภาษาอังกฤษ

- 4.1 งานวิจัยในประเทศ
- 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

- 5.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกายความรู้คุณธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

สมรรถนะของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดความรู้ความเข้าใจความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการวิเคราะห์การคิดสังเคราะห์การคิดอย่างสร้างสรรค์การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศเข้าใจ ความสัมพันธ์ และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อม
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันการเรียนรู้ด้วยตนเองการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จัก หลีกเลียงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้การสื่อสารการทำงานการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลกดังนี้

1. รักชาติศาสน์กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย

4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ประกอบด้วยองค์ความรู้ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้โดยแบ่งเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ดังนี้

ภาษาไทย : ความรู้ทักษะและวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารความชื่นชมการเห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทยและภูมิใจในภาษาประจำชาติ

คณิตศาสตร์ : การนำความรู้ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ไปใช้ในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตและศึกษาต่อการมีเหตุผลมีเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์พัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์

วิทยาศาสตร์ : การนำความรู้และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบการคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลคิดวิเคราะห์คิดสร้างสรรค์และจิตวิทยา-ศาสตร์

สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม : การอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุขการเป็นพลเมืองดีศรัทธาในหลักธรรมของศาสนาการเห็นคุณค่าของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมความรักชาติและภูมิใจในความเป็นไทย

สุขศึกษาและพลศึกษา : ความรู้ทักษะและเจตคติในการสร้างเสริมสุขภาพพลานามัยของตนเองและผู้อื่นการป้องกันและปฏิบัติต่อสิ่งต่างๆที่มีผลต่อสุขภาพอย่างถูกวิธีและทักษะในการดำเนินชีวิต

ศิลปะ : ความรู้และทักษะในการคิดริเริ่มจินตนาการสร้างสรรค์งานศิลปะสุนทรีย์ภาพ และการเห็นคุณค่าทางศิลปะ

การงานอาชีพและเทคโนโลยี : ความรู้ทักษะและเจตคติในการทำงานการจัดการการดำรงชีวิตการประกอบอาชีพและการใช้เทคโนโลยี

ภาษาต่างประเทศ : ความรู้ทักษะเจตคติและวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารการแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ

การจัดการเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ฉะนั้นครูผู้สอนและผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียน ในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากจะมุ่งปลูกฝัง ด้านปัญญา พัฒนาความคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณแล้วยังมุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์โดยการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเองเห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม การเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย และสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นควรใช้รูปแบบวิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้แบบบูรณาการ ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้คู่คุณธรรมทั้งต้องพยายามนำกระบวนการจัดการกระบวนการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมกระบวนการคิดและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปสอดแทรกในการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม การบูรณาการเป็นการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนำกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่มสาระเดียวกันหรือต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้มาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจัดได้หลายลักษณะ เช่น การบูรณาการการสอนแบบผู้สอนคนเดียว การบูรณาการแบบคู่ขนาน การบูรณาการแบบสหวิทยาการ และการบูรณาการการเรียนรู้แบบโครงการ

5.2 คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

5.2.1 ความหมายของคำศัพท์

พจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานบัณฑิตยสถาน 2530:853) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ หมายถึง กลุ่มเสียง เสียงพูด หรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อแสดงความคิดเป็นคำหรือคำยากที่ต้องแปล

มอร์ริส (Morris. 1979:143) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ หมายถึง คำทุกคำในภาษาที่ถูกใช้และเป็นที่ยอมรับเฉพาะบุคคล วงสังคม วงการอาชีพ เชื้อชาติหรือรายการคำ หรือวลีที่ถูกจัดเรียงตามระบบการเรียงอักษรพร้อมกับการอธิบายความหมายแปลหรือยกตัวอย่างประกอบ

ศิธร แสงธนู และ คิต พงษ์ทัต (2541:35) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ หมายถึง กลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งที่มีทั้งความยาวให้รู้ว่าเป็นคน สิ่งของ อาการหรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง

จากความหมายของคำศัพท์ที่กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า คำศัพท์คือ คำ วลี หรือกลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งในภาษาซึ่งมีความหมายที่มนุษย์ในสังคมใช้เป็นเครื่องมือสื่อความหมาย สื่อความรู้ความคิดระหว่างบุคคลในสังคมหรือชนชาติ

5.2.2 ความสำคัญของคำศัพท์

ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นสิ่งที่เป็นพื้นฐาน ที่สำคัญของผู้เรียนคือการเรียนรู้คำศัพท์มีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ดังต่อไปนี้

สตีวิก (Stewick. 1972:2) กล่าวว่า ในการเรียนภาษา นั้นการเรียนรู้คำศัพท์ของภาษาใหม่ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศส่วนหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้ องค์ประกอบของภาษาซึ่งประกอบด้วยเสียงโครงสร้างและคำศัพท์ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามประการนี้จะช่วยให้ ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่ผู้อื่นพูดและสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้คำศัพท์จึงนับเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษาโดยถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศก็ต่อเมื่อ

- 1 ได้เรียนรู้ระบบเสียงคือสามารถพูดได้ดีและสามารถเข้าใจได้
- 2 ได้เรียนรู้และสามารถใช้โครงสร้างของภาษานั้นนั้นได้
- 3 ได้เรียนรู้คำศัพท์จำนวนมากพอสมควรและสามารถนำไปใช้ได้

กาเดสซี่ (Ghadessy. 1998:24) กล่าวว่า คำศัพท์ที่มีความสำคัญยิ่งกว่าโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพราะคำศัพท์เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษาหากผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์จะสามารถนำคำศัพท์มาสร้างเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้นเช่นวลีประโยคเรียงความแต่หากไม่เข้าใจคำศัพท์ก็ไม่สามารถเข้าใจหน่วยทางภาษาที่ใหญ่กว่าได้เลย ดังนั้นในบรรดาคำประกอบทั้งหลายของภาษา "คำ" เป็นสิ่งที่เรารู้จักมากที่สุด ภาษาก็คือการนำ คำมารวมกัน (A language is a collection of words.) นั่นเอง

พิตรวัลย์ โกวิทวที (2540: 17) กล่าวว่า คำศัพท์มีความสำคัญและเป็นพื้นฐานในการที่จะนำไปใช้ ประโยชน์ในการสื่อสารทางภาษาทุกๆ ด้านโดยเฉพาะการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า คำศัพท์เป็นปัจจัยพื้นฐานในการเรียนภาษา ทุกภาษา เพราะการเรียนรู้คำศัพท์ช่วยให้สื่อความหมายได้ดี และการที่จำคำศัพท์ได้มากจะทำให้สามารถ สื่อความหมายได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.2.3 ประเภทของคำศัพท์

นักภาษาศาสตร์ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ไว้หลายรูปแบบ ดังเช่น

ฟินอคชิโอโร (Finocchiaro. 1983: 136) ได้จำแนกคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท ตามลักษณะของการ ใช้ ดังนี้

1. Active vocabulary คือ คำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับนั้นๆ ได้พบเห็นบ่อยๆ ทั้งในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ควรจะใช้ให้เป็นและใช้ได้อย่างถูกต้อง ฉะนั้น คำศัพท์ประเภทนี้ครูจะต้องฝึกฝนบ่อยๆ ซ้ำๆ จนสามารถใช้คำในประโยคได้ ทั้งในการพูด (Speaking) และการเขียน (Writing) ซึ่งถือว่าเป็นทักษะขั้น Production คำศัพท์ประเภทนี้ได้แก่ คำศัพท์ที่เกี่ยวกับบ้าน เวลา วัน เดือน ปี ฤดูกาล อากาศ อาหาร ส่วนต่างๆ ของร่างกาย เครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนคำซึ่งบรรยายลักษณะทางกายภาพ (Physical characteristics) ได้แก่ รูปร่าง สี น้ำหนัก และรส

2. Passive vocabulary คำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับนั้นๆ พบเห็นและนำไปใช้น้อย การสอนคำศัพท์ ประเภทนี้มุ่งเพียงสอนให้รู้ความหมาย ไม่จำเป็นต้องฝึกเหมือน Active vocabulary ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนในระดับนั้นยังไม่จำเป็นต้องใช้ แต่คำศัพท์เหล่านี้อาจกลายเป็น Active vocabulary เมื่อผู้เรียนนั้นเรียนรู้ในระดับสูงขึ้น

ขณะเดียวกัน เดลและคณะ (Dale and others. 1999 : 37-38) ได้จำแนกคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. Content Words คือ คำศัพท์ประเภทที่เราบอกความหมายได้โดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับโครงสร้างของ ประโยค เป็นคำศัพท์ที่มีความหมายตามพจนานุกรม หรือเปลี่ยนความหมายไปเมื่ออยู่ในตำแหน่งที่ต่างกัน ใน ประโยค ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำวิเศษณ์

2. Function Words คือ คำที่มีความหมายในตัวเองน้อยมาก หรือไม่อาจกำหนดความหมายให้ได้ เมื่ออยู่โดดๆ แต่เมื่อคำเหล่านี้ปรากฏในประโยคแล้วจะทำให้ประโยคนั้นได้ใจความถูกต้องตามโครงสร้างของภาษา ได้แก่ คำสรรพนาม และคำบุพบท

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ประเภทของคำศัพท์นั้นแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทตามลักษณะการแบ่งของนักภาษาศาสตร์แต่ละคน นักภาษาศาสตร์คนแรกจำแนกได้ว่า คำศัพท์มีทั้งคำที่ผู้เรียนในแต่ละระดับได้พบเห็นในชีวิตประจำวันและคำศัพท์ที่พบเห็นน้อยครั้ง นักภาษาศาสตร์อีกท่านหนึ่งจำแนกออกเป็น คำศัพท์ที่บอกความหมายได้โดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับโครงสร้างของประโยคและคำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเองน้อยมาก แต่เมื่ออยู่ในประโยคแล้วทำให้ได้ใจความถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา ซึ่งแต่ละประเภทจะต้องใช้วิธีสอนที่แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงความสามารถที่จะนำไปใช้ในการสื่อสารให้เหมาะสม

5.2.4 องค์ประกอบของคำศัพท์

ชมิต (Schmitt. 2000: 35) กล่าวถึงองค์ประกอบหลักที่สำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1. รูปคำ (Form) คือ รูปร่างหรือการสะกดตัวของคำนั้นๆ แบ่งออกได้เป็น

1.1 รูปคำในการเขียน (Written Form หรือ Orthographical)

1.2 รูปคำในการพูด (Spoken Form หรือ Phonological)

2. ความหมาย (Meaning) คือ ความหมายของคำศัพท์นั้นๆ ซึ่งจะเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์นั้นกับสิ่งที่อ้างอิงหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องด้วย

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบหลักของคำศัพท์ภาษาอังกฤษมี 2 ประการ คือ รูปคำและ ความหมาย

5.3 การเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

5.3.1 หลักการเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาสอน

แม็คควอร์เทอร์ (McWhorter. 1990: 52) กล่าวว่า ในการเลือกคำศัพท์ ผู้สอนควรเลือกคำศัพท์ที่มีประโยชน์และใช้มากกับตัวผู้เรียน แต่ก็ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่ต่างกันไป สิ่งที่สำคัญที่ต้องพิจารณา คือ ต้องเป็นคำศัพท์ที่สอดคล้องกับเป้าหมายในการเรียนหรือแผนงานที่สามารถนำไปใช้ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุด

แม็คเคย์ (Mackey. 1997: 176-177) กล่าวว่า หลักการในการเลือกคำศัพท์มาสอนนักเรียนมีดังนี้

1. คำศัพท์ที่ผู้เรียนอ่านหรือได้ยินโดยนับคำที่ปรากฏบ่อยที่สุดหรือมีความถี่ในการใช้มากแล้วจึงคัดเลือกคำศัพท์นั้นมาสอนเพื่อให้นักเรียนรู้จักและนำมาใช้อย่างถูกต้อง

2. คำศัพท์ที่ปรากฏนั้นควรจะมาจากหนังสือหรือตำราหลายๆ เล่ม หลายๆ สถานการณ์ เพราะคำที่จะหาได้จากหลายแหล่งย่อมมีความสำคัญมากกว่าคำที่จะพบเฉพาะในหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งอย่างเดียว

3. คำศัพท์ที่มีความจำเป็นสำหรับสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ควรจะนำมาสอนถึงแม้จะไม่ปรากฏบ่อย เช่น คำว่า blackboard เป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวกับห้องเรียนที่ครูและนักเรียนจำเป็นต้องใช้คำนี้ แม้จะไม่ปรากฏบ่อยในสถานการณ์อื่นก็ตาม

4. คำศัพท์คำหนึ่งอาจครอบคลุมได้หลายความหมายหรือสามารถใช้คำอื่นแทนได้ ควรพิจารณาเลือกนำมาสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจยิ่งขึ้น

5. คำศัพท์ที่เลือกมาสอนควรคำนึงถึงคำที่เรารู้ได้ง่าย ซึ่งมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องคือ

5.1 คำศัพท์บางคำที่เลือกนำมาสอนเพราะมีความคล้ายคลึงกับภาษาเดิมของผู้เรียน ทำให้จดจำได้ง่ายยิ่งขึ้น

- 5.2 คำศัพท์บางคำมีความหมายชัดเจน ทำให้นักเรียนเข้าใจง่าย
- 5.3 คำศัพท์ที่สั้น ออกเสียงได้ง่าย ทำให้นักเรียนสามารถจดจำได้รวดเร็ว
- 5.4 คำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนผ่านมาแล้ว เมื่อนำมาผสมเป็นคำศัพท์ใหม่ทำให้ง่ายต่อการเข้าใจและการจำ

5.3.2 วิธีการสอนคำศัพท์

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงวิธีการสอนคำศัพท์ ดังนี้

อรพิน พจนานนท์ (2537: 43-45) ได้กล่าวว่า ในการสอนคำศัพท์ ครูควรจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่ามีใช้การสอนเพียงให้เด็กเขียนได้เท่านั้น การสอนคำศัพท์มีขั้นตอนการสอนดังนี้ คือ

1. สอนให้รู้ความหมายของศัพท์ วิธีการ : ครูพูดคำศัพท์ พร้อมทั้งใช้ภาพและของจริง ประกอบการพูดทุกครั้ง ในขั้นนี้เด็กได้ฝึกทักษะการฟัง และได้ความหมายของคำศัพท์ จากของจริง
2. สอนให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์

5.3.3 การทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์

เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ไปแล้ว ครูควรมีการวัดประเมินผลการเรียน เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีการเพิ่มพูนความรู้มากเพียงใดโดยทำการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ ไว้ดังนี้

ริด (Read. 2000: 28) กล่าวว่า องค์ประกอบในการวัดความสามารถด้านคำศัพท์สามารถดูได้จาก

1. การใช้คำศัพท์ในบริบท คือ การนำคำศัพท์ไปใช้ให้ถูกความหมายในประโยคตามสถานการณ์นั้นๆ
2. การมีความรู้และกระบวนการพื้นฐานที่สำคัญของคำศัพท์ ความรู้เกี่ยวกับปริมาณและประเภทของคำศัพท์ ตลอดจนกระบวนการใช้คำที่รวดเร็วและเป็นอัตโนมัติ
3. วิธีการใช้คำศัพท์ในการสื่อสาร ส่วนมากวัดได้จากการพูดและการเขียน

วิธีการ : ครูสุภาพให้นักเรียนดู นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ตามภาพ ถ้านักเรียนพูดไม่ถูก ครูพุดนำให้นักเรียนพูดตาม

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

มอร์ส (Morse. 1999: 27) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถผ่อนคลายความเครียดของผู้ที่ทำงานให้ลดน้อยลง ถ้าเกิดความเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พอใจในการทำงาน และความเครียดนี้มีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมาก จะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีตอบสนอง เมื่อได้รับการตอบสนองความเครียดก็จะลดน้อยลงหรือหมดไป ความพึงพอใจก็จะมากขึ้น

ทวิช มโนภิรมย์ (2544: 39) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ คือ ระดับความรู้สึกพอใจเมื่อความต้องการ ความคาดหวังความปรารถนา ความอยากของบุคคลได้รับการตอบสนอง ซึ่งเป็นผลมาจาก ความชอบ ความสนใจ ตลอดจนทัศนคติที่ดีต่อสถานการณ์นั้นหรือสิ่งใดๆ และเห็นว่า สิ่งนั้นมีประโยชน์และมีคุณค่า

สเตราส์และเซเลส (Strauss and Sayles. 1960: 5) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจในงานที่ทำ เต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

กูด (Good. 1973: 7) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจหมายถึง สภาพหรือระดับความ พึงพอใจที่เป็นผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องาน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ดีใจ พอใจ มีความรู้สึกดีและมี ความสุขที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ก็คือ ความรู้สึกชอบ ดีใจ พอใจ มีความรู้สึกที่ดีและมีความสุขที่ได้เรียนและปฏิบัติกิจกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

6.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

มาสโลว์ (Maslow. 1970: 69-80) ได้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการและความพึงพอใจว่า มนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอ ธรรมชาติของมนุษย์นั้นเมื่อความต้องการอย่างหนึ่งได้รับการตอบสนองหรือ พึงพอใจอย่างหนึ่งแล้ว ก็จะมีความต้องการอย่างอื่นเข้ามาแทนที่ ความต้องการของคนเราอาจจะซ้ำซ้อนกัน คือ ความต้องการอย่างหนึ่งยังไม่หมดไป ความต้องการอีกอย่างหนึ่งก็อาจเกิดขึ้นได้ ลักษณะเฉพาะของมนุษย์ คือ การทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ปรารถนานั้นคือ เมื่อใดมีความปรารถนาเกิดขึ้น ก็จะมีแรงขับและ การกระทำที่จะถูกปลุกเร้าแล้วก็เกิดความพึงพอใจขึ้น

มาสโลว์มีความเชื่อว่า การที่คนเราจะพัฒนาให้ตนเองได้บรรลุถึงศักยภาพแห่งตนได้นั้น จำเป็นอย่าง ยิ่งที่จะต้องสามารถสนองต่อความต้องการในระดับต้นเสียก่อน ซึ่งตรงกันข้ามที่ความต้องการในระดับต้นนั้น ยังไม่ได้รับการตอบสนอง การที่จะบรรลุถึงศักยภาพแห่งตนก็ย่อมจะเป็นไปไม่ได้ มาสโลว์ ได้เสนอแนวคิดของ การจัดลำดับขั้นของความต้องการของมนุษย์เป็น 5 ขั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiological needs) เป็นความต้องการระดับพื้นฐาน ได้แก่ความต้องการอาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรคและเพศ
2. ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and security needs) ได้แก่ ความต้องการในสิ่งที่ทำให้รู้สึกมั่นคงคาดการณ์ได้และมีขั้นตอนที่แน่นอน เมื่อใดที่ได้รู้สึกว่าจะไม่ปลอดภัย หรือไม่แน่ใจในสิ่งที่เกิดขึ้น จะเกิดความกลัวและถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้นบ่อยๆ เขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ขาดความมั่นคงทางจิตใจ ไม่สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม
3. ความต้องการความรักและความเป็นพวกเดียวกัน (Love and belongingness needs) ได้แก่ความต้องการความรัก ความอบอุ่น การได้รับการยอมรับและการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม
4. ความต้องการการรู้จักคุณค่าของตนเอง (Need for self-esteem) ได้แก่ ความต้องการ การยอมรับนับถือจากผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นชื่นชม และมีความภาคภูมิใจในตนเอง
5. ความต้องการการบรรลุถึงศักยภาพแห่งตน (Need for self actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ ได้แก่ความต้องการประสบผลสำเร็จในทุกอย่างตามความคาดหวัง เพื่อพัฒนาตน ให้ดีที่ที่สุดเท่าที่จะทำ ได้ ความเป็นตัวของตัวเอง และมีอารมณ์ขั้นในระดับที่สูง กล่าวโดยสรุปได้ว่าในการ ปฏิบัติงานใด ๆ ก็ตามผู้ปฏิบัติงานจะเกิดความพึงพอใจต่อการทำ งานมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจในการ ทำงาน การสร้างสิ่งจูงใจหรือแรงกระตุ้นให้เกิดกับผู้ปฏิบัติงานเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตาม วัตถุประสงค์ที่วางไว้ ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น สิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ ในการเรียนก็คือผู้เรียนต้องมีสิ่งจูงใจในการเรียนก่อน จึงจะส่งผลให้การเรียนบรรลุไปตามเป้าหมาย

6.3 วิธีสร้างความพึงพอใจในการเรียน

สมยศ นาวิการ (2540: 155) ได้กล่าวถึงการทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการ ปฏิบัติงาน ดังแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่นๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจในรูปของรางวัล หรือผลตอบแทนซึ่งแบ่งออกเป็น ผลตอบแทนภายใน (Intrinsic rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน อันเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง

จากแนวคิดนี้การสร้างความพึงพอใจในการเรียนการสอนเกิดขึ้นโดยครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้บรรลุผลสำเร็จ ต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียน ให้เกิดแรงจูงใจในการทำ กิจกรรมจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

7. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้กิจกรรมประกอบจังหวะประกอบการสอนภาษาอังกฤษ

7.1 กิจกรรมประกอบจังหวะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบข่ายความหมายของกิจกรรมประกอบจังหวะไว้ว่า หมายถึง เพลง และบทพูดเข้าจังหวะ

7.2 ความหมายของเพลง

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 601) ได้ให้ความหมายของเพลงไว้ว่า เพลง หมายถึง สำเนียง ขับร้อง ทำนองดนตรี กระบวนวิธีรำดาบ รำทวน เป็นต้น

ธีระศักดิ์ วดีศิริศักดิ์ (2540: 2) ได้ให้ความหมายของเพลงไว้ว่า เพลง หมายถึง ภาษาย่างหนึ่งที่สามารถสื่อความคิดเป็นจินตนาการและความรู้สึกออกมาในรูปของถ้อยคำและเสียง ซึ่งผู้ฟังแต่ละคนสามารถรับรู้ได้ด้วยความคิดที่แตกต่างกันออกไป

นิวเฟลด์ท และกูราลนิก (Neufeldt and Guralnik. 1978: 108) กล่าวว่า เพลงคือ ศิลปะของการขับร้องดนตรีที่บรรเลงหรือแต่งขึ้นเพื่อบรรเลงเพลง คำประพันธ์หรือบทร้อยกรองที่แต่งไว้สำหรับขับร้อง เช่น คำโคลงหรือโคลงที่แสดงความรู้สึก

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เพลง หมายถึง ภาษาที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดด้วยการขับร้องประกอบทำนองดนตรีที่แตกต่างออกไป ทำให้ผู้ฟังเกิดจินตภาพ

7.3 ความหมายของบทพูดเข้าจังหวะ (Chant)

แกรแฮม (Graham. 1979: ix) ได้อธิบายไว้ว่า Chant มีลักษณะเป็นบทสนทนาสั้นๆ ใช้คำ หรือข้อความสั้นๆ ประกอบจังหวะดนตรีที่มีจังหวะเน้นหนัก ชัดเจน ง่ายๆ

เดือนใจ เฉลิมกิจ (2545: 134) ได้ให้คำแปลของ Chant ไว้ว่า การพูดเข้าจังหวะที่มีลักษณะเหมือนเพลงหรือเหมือนกับโคลงซึ่งมีจังหวะชัดเจน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า กิจกรรมประกอบจังหวะ ได้แก่ เพลงและบทพูดเข้าจังหวะ โดยเพลง หมายถึง คำประพันธ์หรือบทร้อยกรองที่มีทำนองดนตรีไว้เพื่อขับร้องหรือบรรเลงและบทพูดเข้าจังหวะ หมายถึง บทพูดหรือข้อความสั้นๆ เหมือนโคลงประกอบดนตรีที่มีจังหวะชัดเจน

7.4 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยการใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ มีการศึกษาในประเด็นต่างๆ ดังนี้

ดวงเดือน แสงชัย (2530: 30) ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงเป็นกิจกรรมเสริม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการใช้เพลงเป็นกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน โดยนักเรียน ร้อยละ 96.70 เห็นด้วยว่าควรจะมีกิจกรรมร้องเพลงในชั่วโมงภาษาอังกฤษ

รองเนื่อง ศุขสมิติ (2536: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลของการใช้เพลงเสริม บทเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอน โดยใช้เพลงเสริมกับสอนตามคู่มือครู โดยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่ใช้เพลง เสริมนั้นสูงกว่า รวมทั้งความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มที่ใช้เพลงเสริมดีกว่า กลุ่มที่สอนตามคู่มือครู

7.5 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยการใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ มีการศึกษาในประเด็นต่างๆ ดังนี้

โซเมอร์ส (Somers. 2000: Abstract) พบว่า จังหวะ ดนตรี เพลง และบทพูดเข้าจังหวะเป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศเกาหลี

ครูซ-ครูซ (Cruz-Cruz. 2005: Abstract) ศึกษาผลการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในประเทศสเปน ด้วยการใช้ดนตรีและเพลงในการสอนไวยากรณ์และคำศัพท์ พบว่าดนตรีและเพลงสามารถช่วยพัฒนาการเรียนรู้ไวยากรณ์และคำศัพท์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ฟลาวเวอร์ส (Flowers. 1998: 14) ได้วิจัยเกี่ยวกับวิธีการจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 42 คนในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยผ่านการใช้เพลง และเปรียบเทียบระหว่างคำศัพท์ที่คัดเลือกมาเฉพาะจากบทเพลงกับคำศัพท์ปกติทั่วไปว่าแบบไหนนักเรียนจะจำได้ดีกว่ากัน โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยคือแบบบันทึกคำศัพท์และแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนสามารถเรียนรู้วิธีการจำคำศัพท์โดยผ่านสื่อเพลงได้อย่างดี และสามารถจำคำศัพท์ที่คัดมาจากเพลงได้เร็วกว่าคำศัพท์ปกติ

คลิงเกอร์ (Klinger. 1998: 33) ได้วิจัยเกี่ยวกับการสอนเพลงให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 จำนวน 39 คนในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าการสอนเพลงโดยวิธีที่บูรณาการเข้ามาสอนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา บทบาทของเพลงได้เข้ามาพัฒนาความเข้าใจและการอ่านการเขียนของนักเรียนและได้ครอบคลุมไปถึงการเรียนบทละครที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม อีกทั้งในการสอนเพลงก็ส่งเสริมเรื่องความคงทนในการจำของนักเรียนด้วย

จากผลการวิจัยทั้งในและต่างประเทศข้างต้นเห็นได้ชัดว่า เพลงและบทพูดเข้าจังหวะเป็นสื่อประกอบการสอนที่มีประสิทธิภาพ เพราะนักเรียนได้เรียนรู้ไปพร้อมๆ กับความสนุกสนานเพลิดเพลิน เสริมสร้างทัศนคติที่ดีในการเรียน อีกทั้งยังส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษรวมถึงรายวิชาอื่นๆ เช่น คณิตศาสตร์ สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการใช้เพลง และบทพูดเข้าจังหวะเพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อทราบผลต่อไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โดยใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ การจดจำโดยการท่องคำศัพท์ที่คล้องจองกัน และมีจังหวะทำนองเข้ามาเกี่ยวข้องทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและจดจำได้ง่ายขึ้น โดยใช้แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอน ดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดเสาชางนอก ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2563 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำนวนนักเรียน 38 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดเสาชางนอก ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2563 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำนวน 18 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้คำศัพท์ กลุ่มคำศัพท์แบบฝึกเสริมทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะเป็นกิจกรรมหลักในบทเรียน
2. แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดเสาชางนอก โดยศึกษาขอบข่ายของเนื้อหาวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. ศึกษาทฤษฎี หลักการ งานวิจัยและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้เพลง และบทพูดเข้าจังหวะเป็นกิจกรรมหลักประกอบการเรียนการสอน เพื่อสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
3. ศึกษาคำศัพท์ที่จะใช้สอน เพื่อคัดเลือกคำศัพท์ที่จะใช้สอนจำนวน 100 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำพ้อง เช่น son = บุตรชาย, ขาย = sell, tell = บอก จากหนังสือ “ศัพท์คำพ้อง อังกฤษ – ไทย 30,000 คำ เล่ม 1 รวบรวมโดย อ. พฤษะศรี”
4. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการใช้เพลง และบทพูดเข้าจังหวะ เป็นกิจกรรมหลักในการจัดการเรียนการสอน ขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ (Warm-up)

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice)

ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (Production)

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap up)

5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา ความเหมาะสมของเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน และวิธีการวัดประเมินผล เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุง และตรวจสอบแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดเสาชิงช้า จำนวน 18 คน

7. แบบทดสอบวัดความสามารถในด้านความรู้คำศัพท์ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ และแบบเติมคำ โดยผู้วิจัยดำเนินการหาจากหนังสือ “ศัพท์คำพ้อง อังกฤษ – ไทย 30,000 คำ เล่ม 1 รวบรวมโดย อ. พุกษะศรี”

- หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

8. สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ โดยวัดผลการเรียนรู้ คำศัพท์ด้านการท่องจำ ความหมาย และการนำไปใช้ ในการสร้างแบบทดสอบนั้นคำศัพท์ที่ใช้ในแบบทดสอบ จะไม่อยู่ในบริบท (context) เพื่อหลีกเลี่ยงการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท เพราะในบางครั้งนักเรียน สามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทที่ให้ได้โดยไม่ต้องอาศัยการจำ

9. นำแบบทดสอบที่ผ่านการพิจารณาแล้วว่าตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ไปทดลองสอบกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดเสาชิงช้า จำนวน 18 คน

10. ศึกษาความหมายและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

11. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งหมด 10 ข้อ

โดยจำแนกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด/เหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก/เหมาะสมมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง/เหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย/เหมาะสมน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด/เหมาะสมน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการท่องจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ครั้งละ 10 คำ ใช้เวลาครั้งละ 30 นาที

2. ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบฝึกทักษะการท่องจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ จำนวน 5 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 30 นาที

3. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบเดียวกันกับแบบทดสอบวัดทักษะการท่อง จำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน เพื่อวัดทักษะการท่องจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ครั้งละ 10 คำ ใช้เวลา 30 นาที

4. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจต่อการที่ใช้แบบฝึกทักษะการท่องจำคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดเสาชิงช้า จำนวน 18 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนใช้สูตร (สุวิมล ติรกานันท์, 2546: 81)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2. การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (พิสนุ พองศรี, 2551)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ร้อยละ (Percent) ใช้สูตร (สุวิมล ติรกานันท์, 2544: 177)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{คะแนนที่ได้} \times 100}{\text{คะแนนเต็ม}}$$

เกณฑ์การแปลผลความพึงพอใจ

คะแนนระหว่างร้อยละ 80-100	ได้ระดับ ดีเยี่ยม
คะแนนระหว่างร้อยละ 70-79	ได้ระดับ ดีมาก
คะแนนระหว่างร้อยละ 60-69	ได้ระดับ ดี
คะแนนระหว่างร้อยละ 50-59	ได้ระดับ พอใช้
คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50	ได้ระดับ ปรับปรุง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โดยใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ โรงเรียนวัดเสาชิงช้า พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่สนุกกับการเรียนรู้เกี่ยวกับการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ มีการร้องเป็นทำนองเพลงและมีจังหวะที่สนุกสนานเกิดความสนใจในห้องเรียนและยังสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น โดยผู้ศึกษางานได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

ฯ	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
%	แทน	ร้อยละ

2. ขั้นตอนนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 คะแนนจากการทดสอบย่อยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 3/2 โดยใช้แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ

2.2 ผลการหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 3/2 โดยใช้แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียน และนำคะแนนจากการท่องจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ ปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (50)	คะแนนหลังเรียน (50)
1	10	24
2	13	33
3	29	29
4	18	34
5	15	38
6	23	37
7	10	32
8	14	32
9	17	37
10	19	39
11	10	30
12	12	31
13	11	34
14	22	38
15	15	35
16	10	35
17	13	31
18	19	37
รวม	280	606
ร้อยละ	31.11	67.33
\bar{x}	15.55	33.67
S.D.	5.33	3.85

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 31.11 หลังเรียนคิดเป็น 67.33 หมายความว่านักเรียนมีองค์ความรู้มากขึ้นหลังจากได้ใช้แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ

ตารางที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 18 คน

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					วิเคราะห์ผล	
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ร้อยละ	แปลผล
1. แบบฝึกมีข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย	9	8	1	-	-	88.89	ดีเยี่ยม
2. เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม กับผู้เรียน	6	9	3	-	-	83.33	ดีเยี่ยม
3. กิจกรรมในแบบฝึกมีความเหมาะสมกับนักเรียน	7	6	5	-	-	82.22	ดีเยี่ยม
4. เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกเพียงพอและเหมาะสม	7	8	3	-	-	84.44	ดีเยี่ยม
5. แบบฝึกมีความน่าสนใจและมีรูปแบบที่หลากหลาย	8	5	5	-	-	83.33	ดีเยี่ยม
6. แบบฝึกทำทลายความสามารถของนักเรียน	8	8	2	-	-	73.33	ดีมาก
7. กิจกรรมในแบบฝึกทำให้นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายได้ดี นำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง	10	8	-	-	-	91.11	ดีเยี่ยม
8. แบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีความสามารถและเกิดทักษะ การใช้ภาษาอังกฤษได้	6	7	5	-	-	81.11	ดีเยี่ยม
9. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	9	8	1	-	-	86.67	ดีเยี่ยม
10. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	7	5	6	-	-	67.78	ดี
รวม	78	72	30	-	-		
ร้อยละ	43.33	40.00	16.67	-	-	83.22	ดีเยี่ยม

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในภาพรวมมีความพอใจอยู่ระดับ ดีเยี่ยม ได้คะแนน 91.11 โดยข้อที่มีความพึงพอใจสูงสุด คือ กิจกรรมในแบบฝึกทำให้นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายได้ดี นำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

หัวข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้คะแนน 67.78 อยู่ใน
ระดับ ดี การจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจอยู่ในระดับที่ผ่านเกณฑ์ ดังนั้น แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์
ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ สามารถใช้ได้จริงและวัดผลประเมินผลได้จริง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โดยใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ โรงเรียนวัดเสาชิงช้า ผู้ศึกษานำเสนอสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. สรุปผลการศึกษา
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดเสาชิงช้า ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2563 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำนวนนักเรียน 38 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดเสาชิงช้า ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2563 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำนวน 18 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

สรุปผลการศึกษา

ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้แบบฝึกทักษะการท่องเที่ยว คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดเสาชิงช้า ก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 31.11 และหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 67.33

ตอนที่ 2 การประเมินความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการท่องเที่ยว คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดเสาชิงช้า โดยมีคะแนนสูงสุดในหัวข้อกิจกรรมในแบบฝึกทำให้นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายได้ดี นำไปใช้ได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 91.11 ซึ่งอยู่ในระดับดีเยี่ยม ดังนั้น แบบฝึกทักษะการท่องเที่ยว คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ สามารถใช้ได้จริงและวัดผลประเมินผลได้จริง

อภิปรายผล

จากการศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การใช้แบบฝึกทักษะการท่องเที่ยว คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดเสาชิงช้า มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการใช้แบบฝึกทักษะการท่องเที่ยว คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดเสาชิงช้า ตามเกณฑ์ 60% ขึ้นไป โดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบฝึกทักษะมีขั้นตอนการสร้างและหาวิธีการจัดกิจกรรมที่ทำให้ นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน เริ่มจากการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์หลักสูตรอย่างละเอียด การศึกษา การสร้างที่มีประสิทธิภาพ การตรวจสอบและประเมินคุณภาพ รวมทั้งกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เป็นสื่อมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ มีกิจกรรมฝึกที่ชัดเจน มีการวัดและ ประเมินผลที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นต้องการที่จะเรียนรู้ในกิจกรรมที่ กำหนดให้จึงทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกิดทักษะ เกิดความสนุกสนาน

2. ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการ ท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 แตกต่างกันโดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากนักเรียนมีความกระตือรือร้นต้องการที่จะเรียนรู้ในกิจกรรม ที่กำหนดให้จึงทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกิดทักษะ เกิดความสนุกสนาน และเกิดทักษะการเรียน

ข้อเสนอแนะ

ในการที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความสามารถหรือทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีนั้น นักเรียนต้องมี ทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในห้องเรียน ภายในชั่วโมงเรียนจึงจะทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ชุด Projects: Play & Learn. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
----- (2540ข). ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2538. กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- กาเดสซี (Ghadessy. 1998:24) คำศัพท์ที่มีความสำคัญยิ่งกว่าโครงสร้างทางไวยากรณ์เพราะคำศัพท์เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา
- กู๊ด (Good. 1973: 7) ความพึงพอใจหมายถึง สภาพหรือระดับความ พึงพอใจที่เป็นผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องาน
- แกรแฮม (Graham. 1979: ix) มีลักษณะเป็นบทสนทนาสั้นๆ ใช้คำ หรือข้อความสั้นๆ ประกอบจังหวะดนตรีที่มีจังหวะเน้นหนัก ชัดเจน ง่ายๆ
- คลิงเกอร์ (Klinger. 1998: 33) บทบาทของเพลงได้เข้ามาพัฒนาความเข้าใจและการอ่านการเขียนของนักเรียนและได้ครอบคลุมไปถึงการเรียนบทละครที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม
- จิราภรณ์ เลี่ยมโรตง. (2546). ผลของการใช้กิจกรรมประกอบจังหวะเป็นสื่อเสริมเพื่อเพิ่มพูนผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว จังหวัดบุรีรัมย์.
- ชมิท (Schmitt. 2000: 35) องค์ประกอบหลักที่สำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- โซเมอร์ส (Somers. 2000: Abstract) จังหวะ ดนตรี เพลง และบทพูดเข้าจังหวะเป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
- ดวงเดือน จังพานิช. (2542). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบสัมพันธ์ขอบข่ายความหมายและวิธีสอน
- ดวงเดือน แสงชัย. (2539). กิจกรรมสนุกเสริมคำศัพท์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 56
- เดือนใจ เฉลิมกิจ (2545: 134) การพูดเข้าจังหวะที่มีลักษณะเหมือนเพลงหรือเหมือนกับโคลงซึ่งมีจังหวะชัดเจน
- ทวิช มโนภิรมย์ (2544: 39) ความพึงพอใจ คือ ระดับความรู้สึกพอใจเมื่อความต้องการ ความคาดหวังความปรารถนา ความอยากของบุคคลได้รับการตอบสนอง
- ธีระศักดิ์ วดีศิริศักดิ์ (2540: 2) เพลง หมายถึง ภาษาย่างหนึ่งที่สามารถสื่อความคิดเป็นจินตนาการและความรู้สึกออกมาในรูปของถ้อยคำและเสียง
- นเรศ สุรสิทธิ์. (2544). การแปลภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคง่ายๆ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พี.เอส.เพรส.
- นเรศ สุรสิทธิ์. (2544). การแปลภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคง่ายๆ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พี.เอส.เพรส.
- นิวเฟลด์ท และกูราลนิก (Neufeldt and Guralnik. 1978: 108) เพลงคือ ศิลปะของการขับร้อง ดนตรีที่บรรเลงหรือแต่งขึ้นเพื่อบรรเลงเพลง
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (2549). การสอนอ่านภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- พันธณี วิทโคโต. (2546). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. วารสารวิชาการ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 57
- พจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานบัณฑิตยสถาน 2530:853) คำศัพท์ หมายถึง กลุ่มเสียง เสียงพูด หรือลายลักษณ์อักษร.

- พจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานบัณฑิตยสถาน 2530:853) คำศัพท์ หมายถึง กลุ่มเสียง เสียงพูด หรือลายลักษณ์อักษร
- พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ (2540: 17) คำศัพท์ที่มีความสำคัญและเป็นพื้นฐานในการที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสารทางภาษา
- ฟลาวเวอร์ส (Flowers. 1998: 14) วิจัยเกี่ยวกับวิธีการจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 42 คนในประเทศสหรัฐอเมริกา
- ฟินอคชิอาโร (Finocchiaro. 1983: 136) จำแนกคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท Active vocabulary , Passive vocabulary
- มาสโลว์ (Maslow. 1970: 69-80) ความต้องการและความพึงพอใจว่ามนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอ
- แม็คควอร์เทอร์ (McWhorter. 1990: 52) การเลือกคำศัพท์ ผู้สอนควรเลือกคำศัพท์ที่มีประโยชน์และใช้มากกับตัวผู้เรียน
- แม็คคีย์ (Mackey. 1997: 176-177) หลักการในการเลือกคำศัพท์มาสอนนักเรียน
- มอร์ริส (Morris. 1979:143) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ หมายถึง คำทุกคำในภาษาที่ถูกใช้และเป็นที่ยอมรับในเฉพาะบุคคล.
- มอร์ริส (Morris. 1979:143) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ หมายถึง คำทุกคำในภาษาที่ถูกใช้และเป็นที่ยอมรับในเฉพาะบุคคล
- มอร์ส (Morse. 1999: 27) ความพึงพอใจหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถผ่อนคลายความเครียดของผู้ที่ทำงานให้ลดน้อยลง
- ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 601) เพลง หมายถึง สำเนียง ชับร้อง ทำนองดนตรี
- รีด (Read. 2000: 28) องค์ประกอบในการวัดความสามารถด้านคำศัพท์
- รองเนือง ศุขสมิติ (2536: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลของการใช้เพลงเสริม บทเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- วัตชิน-โจนส์, ปีเตอร์. (2544). [ไวแคบบูราลี เกม แอนด์ แอคทิวิตี พอร์ ทีชเชอร์] Vocabulary Games and Activities for Teachers ฉบับภาษาไทย. แปลโดย มัลลิกา พงศ์ปริตร; และ ศรีภูมิ อัครมาส. กรุงเทพฯ: เพียร์สันเอดดูเคชั่น.
- ศิธร แสงธนู และ คิต พงษ์ทัต (2541:35) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ หมายถึง กลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งที่ซึ่งมีทั้งความยาวให้รู้ว่าเป็นคน สิ่งของ.
- ศิธร แสงธนู และ คิต พงษ์ทัต (2541:35) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำศัพท์ หมายถึง กลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งที่ซึ่งมีทั้งความยาวให้รู้ว่าเป็นคน สิ่งของ
- ศิริวรรณ โสภิตภักดีพงษ์. (2544). การใช้เกมคำศัพท์ประกอบการสอนเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สติวิก (Stewick. 1972:2) ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ
- สเตราสส์และเซเลส (Strauss and Sayles. 1960: 5) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจในงานที่ทำเต็มที่ที่จะปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์
- สมยศ นาวิการ (2540: 155) การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงาน
- ลำเนา ศรีประมงค์. (2547). การศึกษาผลการใช้เกมคำศัพท์ประกอบการสอนที่มีต่อความคงทนในการเรียนรู้

คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง. ปริญญาโท ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อรอุมา ราชภู่วังศ์ศรี. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนแบบใช้เพลงประกอบและการสอนแบบการโต้ตอบทางสระ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

อรพิน พจนานนท์ (2537: 43-45) ครูควรจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่ามีใช้การสอนเพียงให้เด็กเขียนได้เท่านั้นสอนให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์

Cruz-Cruz, Maria Luisa. (2005). *The Effects of Selected Music and Songs on Teaching Grammar and Vocabulary to Second Grade English Language Learners.* Dissertation, Ed.D. Texas: Texas A&M University-Kingsville. Retrieved November 29, 2007, from ProQuest File Srinakharinwirot University.

Murphey, Tim. (1994), "Music and Song". London: Oxford University Press.

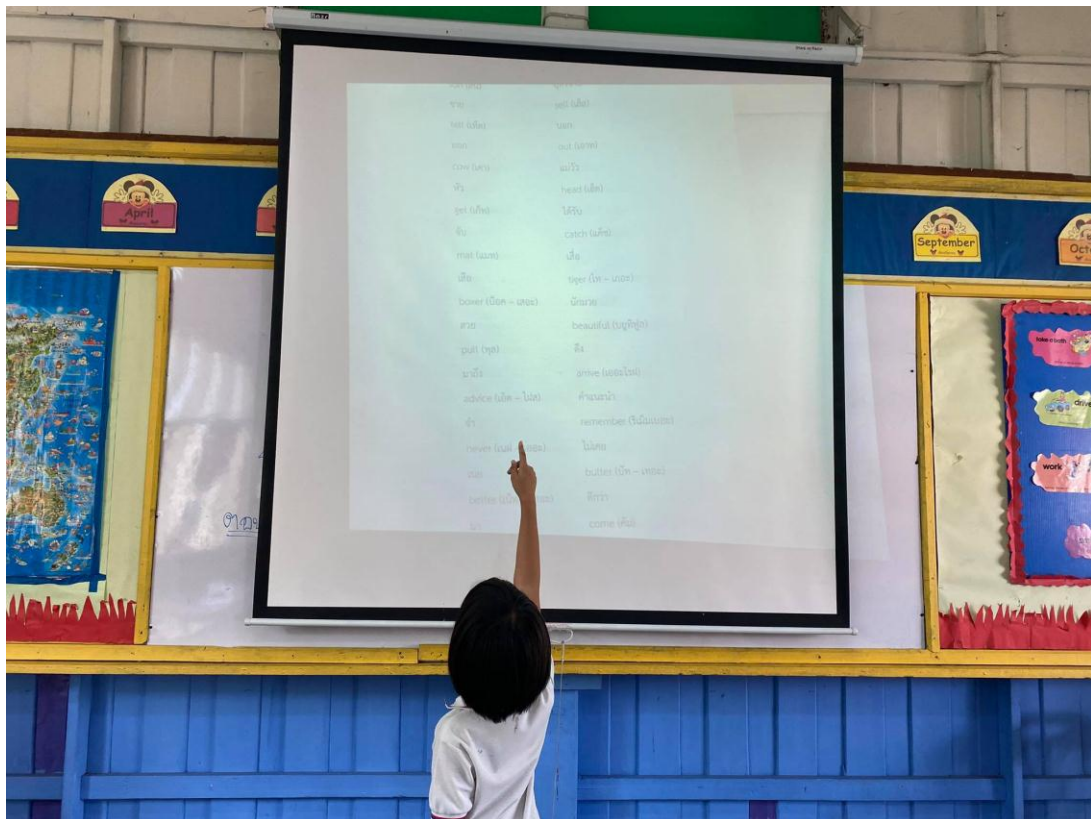
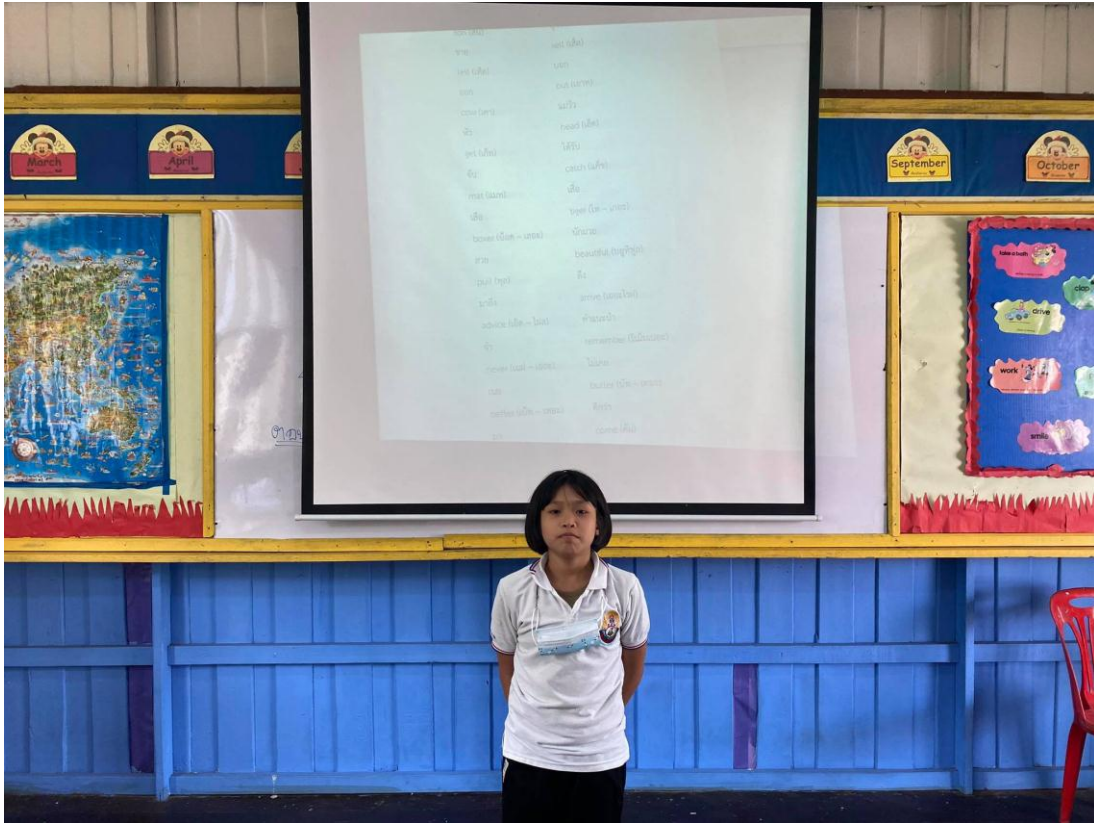
(Dale and others. 1999 : 37-38) จำแนกคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท Content Words ,
Function Words

Somers, Leslie Eloise. (2000). The Effects of Rhythm, Music, song, and Chant in the Korean English Language Classroom. Dissertation, Ph.D. Ohio: The Union Institute. Retrieved November 29, 2007, from ProQuest File Srinakharinwirot University. 61

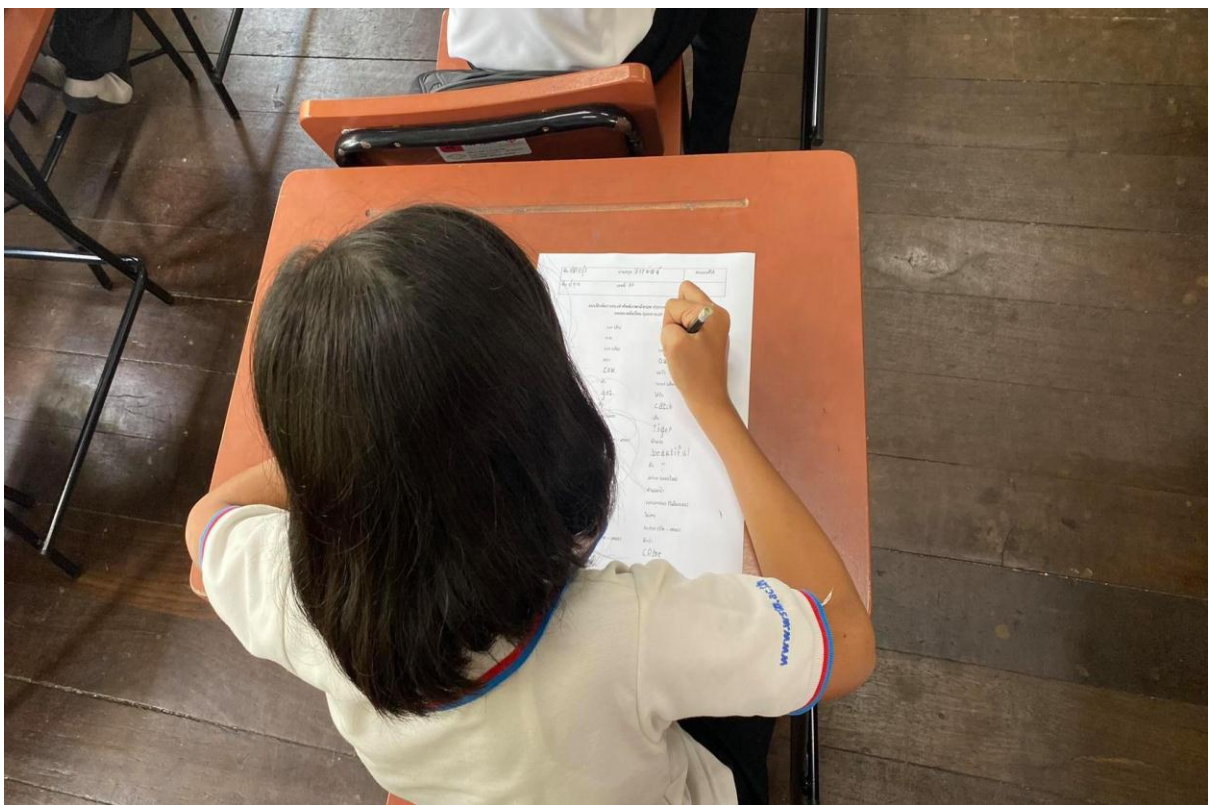
ภาคผนวก ก

- รูปภาพการทดสอบการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ ก่อนเรียนและหลังเรียน
- ตัวอย่างแบบฝึกหัดการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ

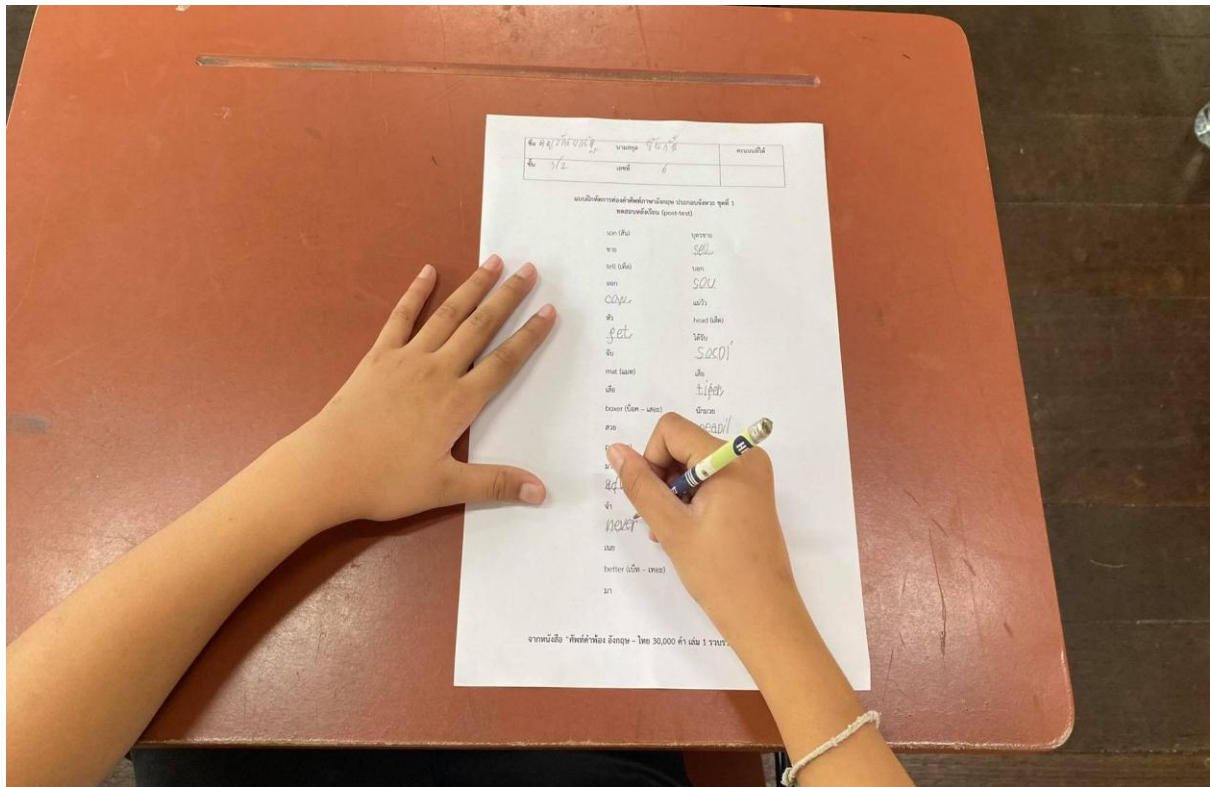
ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษประกอบจังหวะ

ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษประกอบจังหวะ

ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษประกอบจังหวะ

ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษประกอบจังหวะ

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น ป.3/2

แบบฝึกหัดการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ

ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ให้ถูกต้อง

1.	son (สัน)	บุตรชาย	a. bell	b. tail	c. sell	d. field
	ชาย					
2.	tell (เทิ้ล)	บอก	a. out	b. doll	c. box	d. sit
	ออก					
3.		แม่หัว	a. dog	b. egg	c. fish	d. cow
	หัว	head (เฮ็ด)				
4.		ได้รับ	a. beg	b. get	c. hen	d. field
	จับ					
5.	mat (แมท)	เสื่อ	a. suck	b. tiger	c. ten	d. rich
	เสื่อ					
6.	boxer (บ็อก - เสอะ)	นักมวย	a. bell	b. tail	c. fan	d. beautiful
	สวย					
7.		ถึง	a. ten	b. pull	c. fan	d. field
	มาถึง	arrive (เออะไรฟ)				
8.		คำแนะนำ	a. advice	b. cow	c. pan	d. get
	จำ	remember (ริเม็มเบอร์)				
9.		ไม่เคย	a. bell	b. tail	c. fan	d. never
	เนย	butter (บัท - เทอะ)				
10.	better (เบ็ท - เทอะ)	ดีกว่า	a. rich	b. raw	c. cup	d. come

จากหนังสือ “ศัพท์คำพ้อง อังกฤษ - ไทย 30,000 คำ เล่ม 1 รวบรวมโดย อ. พฤษะศรี”

ภาคผนวก ข

- แผนจัดการเรียนรู้
- แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ

แผนการจัดเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ 13101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Back to school again
สอนวันที่ เวลา 1 ชั่วโมง

.....

สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

- ต 1.1 ป.3/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยคและบทพูดเข้าจังหวะ(chant)ง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
- ต 2.1 ป.3/1 พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
- ต 2.1 ป.3/2 บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา
- ต 4.2 ป.3/1 ใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การท่องคำศัพท์ โดยการใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์โดยการใช้กิจกรรมประกอบจังหวะ และบอกความหมาย
2. นักเรียนมีทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. การท่องคำศัพท์ประกอบจังหวะ
2. แบบฝึกหัดการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ (Warm up)

นักเรียนเตรียมความพร้อมก่อนเรียนโดยการท่องบทสวดมนต์ (ตามโครงการห้องเรียนสติและสมาธิของโรงเรียน) ครูเข้ามาในห้องและพูดทักทายกับนักเรียนในชั้น

Teacher: Good morning. How are you today?

Students: I'm fine, thank you. And you?

Teacher: I'm great.

จากนั้นครูเปิดเพลงที่เป็นดนตรีเริ่มต้นให้นักเรียนฟัง แล้วซักถามเกี่ยวกับทำนองและจังหวะของดนตรี

ขั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ครูให้นักเรียนฟังเพลง 1-2 ครั้ง
2. ครูเปิดเพลงอีกครั้ง โดยในครั้งนี้นักเรียนร้องคลอตาม
3. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเนื้อเพลงที่ฟัง

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูให้นักเรียนดูเนื้อเพลง หลังจากนั้นเปิดเพลงให้นักเรียนฝึกร้องตาม
2. ครูเปิดเพลงอีกครั้ง โดยในครั้งนี้นักเรียนทั้งชั้นเรียนร้องเพลงพร้อมกันและยืนขึ้นเพื่อทำท่าประกอบจังหวะ
3. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยให้กลุ่มที่หนึ่งเป็นฝ่ายร้องเพลงและให้กลุ่มที่ 2 ทำท่าทางประกอบ
4. ครูสลับให้กลุ่มที่ 2 เป็นฝ่ายร้องเพลงและให้กลุ่มที่ 1 เป็นฝ่ายทำท่าทางประกอบ ตามเพลง

ขั้นนำไปใช้ (Production)

ครูให้นักเรียนดูเนื้อเพลง และช่วยกันบอกว่า คำศัพท์ตัวใดออกเสียงคล้ายกัน

ขั้นสรุป (Wrap up)

นักเรียนดูเนื้อเพลง แล้วบอกครูว่าคำศัพท์ตัวใดออกเสียงคล้ายกัน จากนั้นครูถามนักเรียนว่า เมื่อได้คำตอบว่าคำศัพท์ตัวใดออกเสียงคล้ายกันแล้ว นักเรียนจะฝึกออกเสียงตาม เสร็จแล้วให้นักเรียนบอกความหมายและสะกดคำศัพท์พร้อมกัน

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. เพลงประกอบจังหวะภาษาอังกฤษ จาก www.youtube.com
2. แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษประกอบจังหวะ จากหนังสือ “ศัพท์คำพ้อง อังกฤษ – ไทย 30,000 คำ เล่ม 1 รวบรวมโดย อ. พฤษะวีศรี”

การวัดและประเมินผล

ทักษะที่ต้องการวัด	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. สังเกตการร่วมกิจกรรมและการ ออกเสียงคำศัพท์ ประโยคและบอก ความหมาย 2. การฟัง การพูด การอ่าน การ เขียน	สังเกต ตรวจผลงาน	แบบบันทึก การสังเกต แบบบันทึกผล การปฏิบัติงาน	นักเรียนผ่านเกณฑ์ โดยปฏิบัติกิจกรรมได้ ถูกต้องร้อยละ 70

แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ ชุดที่ 1

son (สัน)	บุตรชาย
ขาย	sell (เส็ล)
tell (เท็ล)	บอก
ออก	out (เอาท)
cow (เคา)	แม่วัว
หัว	head (เฮ็ด)
get (เก็ท)	ได้รับ
จับ	catch (แค็ช)
mat (แมท)	เสื่อ
เสื่อ	tiger (ไท – เกอะ)
boxer (บ็อก – เสอะ)	นักมวย
สวย	beautiful (บยูทิฟูล)
pull (พูล)	ดึง
มาถึง	arrive (เออะไรฟ)
advice (เอ็ด – ฝิส)	คำแนะนำ
จำ	remember (ริเม็มเบอะ)
never (เนฟ – เออะ)	ไม่เคย
เนย	butter (บัท – เทอะ)
better (เบ็ท – เทอะ)	ดีกว่า
มา	come (คัม)

จากหนังสือ “ศัพท์คำพ้อง อังกฤษ – ไทย 30,000 คำ เล่ม 1 รวบรวมโดย อ. พงษ์เกียรติ์ศรี”

แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ ชุดที่ 2

drum (ดรัม)	กลอง
ทอง	gold (โกลด์)
hold (โฮลด์)	ถือ
มือ	hand (แฮนด์)
fan (แฟน)	พัด
แบบฝึกหัด	exercise (เอ็กเซอร์ไซส์)
child (ไชลด์)	เด็ก
เล็ก	small (สมอล)
doll (ดอล)	ตุ๊กตา
หมา	dog (ด็อก)
box (บ็อกซ์)	หีบ
รีบ	hurry (ฮัรี่ - รี)
early (เออลี่)	ก่อนเวลา
ทุ่งนา	field (ฟีลด์)
between (บีทวีน)	ระหว่าง
หาง	tail (เทล)
bell (เบล)	ระฆัง
นั่ง	sit (สิท)
fish (ฟิช)	ปลา
ม้า	horse (ฮอส์)

จากหนังสือ “ศัพท์คำพ้อง อังกฤษ - ไทย 30,000 คำ เล่ม 1 รวบรวมโดย อ. พงกษะศรี”

แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ ชุดที่ 3

what (ฮวีอท)	อะไร
แม่ไก่	hen (เฮ็น)
ten (เท็น)	สิบ
ดิบ	raw (ร่อ)
draw (ดรอ)	วาด
สะอาด	clean (คลีน)
mean (มีน)	ตีความหมาย
จ่าย	spend (สเพนด์)
when (ฮเว็น)	เมื่อไหร่
ไข่	egg (เอ็ก)
beg (เบ็ก)	ขอ
พอ	enough (อินัฟ)
cup (คัพ)	ถ้วย
รวย	rich (ริช)
missis (มิส – สิส)	นายผู้หญิง
ลิง	monkey (มัง – คี)
money (มัน – อี)	เงิน
เดิน	walk (วอค)
talk (ทอค)	พูด
ดูด	suck (สัค)

จากหนังสือ “ศัพท์คำพ้อง อังกฤษ – ไทย 30,000 คำ เล่ม 1 รวบรวมโดย อ. พงกษะศรี”

แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ ชุดที่ 4

jug (จัก)	เหยือก
เลือก	choose (ชูช)
goose (กูส)	ห่าน
อ่าน	read (รีด)
meet (มีท)	พบ
จบ	finish (ฟินิช)
consist (เคินสิสท)	ประกอบด้วย
สวย	pretty (พริท - ทิ)
nobody (โนเบอะดิ)	ไม่มีใคร
ใหม่	new (นยู)
few (ฟยู)	เล็กน้อย
บ่อย ๆ	often (ออฟ'น)
garden (กาด'น)	สวน
ส่วน	part (พาท)
hard (ฮาด)	แข็ง
แกง	curry (คะริ)
dirty (เดอทิ)	สกปรก
นก	bird (เบิด)
earth (เอิร์ธ)	โลก
เศร้าโศก	sad (แสด)

จากหนังสือ “ศัพท์คำพ้อง อังกฤษ - ไทย 30,000 คำ เล่ม 1 รวบรวมโดย อ. พงกษะศรี”

แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ ชุดที่ 5

mad (แม็ด)	บ้า
ลุง , อา , น้า (ผู้ชาย)	uncle (อั้ง – ค’ล)
seven (เส – ฝ’น)	เจ็ด
เด็ด	pick (พิก)
dig (ติก)	ขุด
หยุด	stop (สท็อพ)
of (ออฟ)	ของ
มอง	look (ลุก)
cook (คูก)	คนครัว
กลัว	fear (เฟีย)
dear (เดีย)	แพง
แดง	red (เร็ด)
plate (พลาท)	จาน
อาหาร	food (ฟูด)
lose (ลูซ)	หาย
เวลาบ่าย	afternoon (อาฟเทอะนูน)
soon (สุน)	ในไม่ช้า
ราคา	cost (คอสท)
hot (ฮอท)	ร้อน
หล่อน	she (ชี)

จากหนังสือ “ศัพท์คำพ้อง อังกฤษ – ไทย 30,000 คำ เล่ม 1 รวบรวมโดย อ. พกษะศรี”

ภาคผนวก ค

แบบประเมินความพึงพอใจ

**แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้
แบบฝึกทักษะการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบจังหวะ**

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ลงในช่องตามความคิดเห็น

* เพศ ชาย หญิง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกทักษะ

ระดับความคิดเห็นจำแนกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด/เหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก/เหมาะสมมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง/เหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย/เหมาะสมน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด/เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	แบบฝึกมีข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย					
2	เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม กับผู้เรียน					
3	กิจกรรมในแบบฝึกมีความเหมาะสมกับนักเรียน					
4	เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกเพียงพอและเหมาะสม					
5	แบบฝึกมีความน่าสนใจและมีรูปแบบที่หลากหลาย					
6	แบบฝึกท้าทายความสามารถของนักเรียน					
7	กิจกรรมในแบบฝึกทำให้นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายได้ดี นำไปใช้ได้ถูกต้อง					
8	แบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีความสามารถและเกิดทักษะ การใช้ภาษาอังกฤษได้					
9	นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
10	นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ					

ข้อเสนอแนะ

.....
